

Kapitola 20

V učebně v polovině hodiny zazvonil telefon a učitel ho došel ke stěně zvednout. Zadíval se mi během hovoru do očí. Kývl na mě, jako bych měla vědět, co zaznívá na druhé straně. Když zavěsil, řekl mi: „Hadley, sbal si prosím věci a jdi za svým trenérem do jeho kanceláře.“

Měla jsem jenom jednoho trenéra, ale stejně jsem se zeptala: „Za panem Phillipsem?“

„Ano.“

Když jsem zaklapla desky a strčila si je do batohu, rozbušilo se mi srdce. Nepřišla jsem na slavnostní předávání cen. Dozví se teď, jaké to pro mě bude mít následky? Oznámí mi trenér, že příští rok závodně plavat nebudu? Omezí mi nějak závody? Dá mi přednášku o mojí nezodpovědnosti? Měla jsem s ním dobré vztahy, ale je to trenér – čeká toho od nás hodně. Odstrčila jsem se od stolu a pomalu vyrazila ke dveřím.

Možná vůbec nejde o ten ceremoniál. Možná jde o to, jak hrozně jsem zkazila tu štafetu. Konečně o tom se mnou bude mluvit. Řekne mi, jak jsem ho zklamala. Anebo mož-

ná ví, jak moc mě trápí ramena. A řekne mi, že bych neměla plavat vůbec.

Rychle jsem z kapsy vytáhla sluchátka a pustila si hudbu. Pomohla mi utišit myšlenky, ale srdce mi zklidnit nedokázala.

Když jsem konečně dorazila k trenérově kanceláři, byla jsem přesvědčená, že umírám na infarkt. Zaklepala jsem na sklo. Vzhlédl od stolu a pokynul mi, abych vešla dovnitř. Tvář měl jako vždycky kamennou a nedalo se z ní nic vyčíst.

Ukázal na židli proti svému stolu.

Nechtěla jsem si sedat. Když si sednu, začne mluvit.

Sedla jsem si. Trenér byl vysoký, hodně vysoký. A když jsem před ním takhle seděla, vypadal ještě vyšší.

Ukázal si na uši.

Aha. Sluchátka.

Škubla jsem za drát a vypadla mi do klína. V uších mi zůstalo jenom bzučení.

„Dobré odpoledne,“ řekl mi trenér. „Poslední dobou jsem tě neviděl v bazénu.“

„Měla jsem toho hodně. Ale příští týden začínám s klubem plavání. Myslím to vážně.“

Usmál se. „Já vím.“ Obrátil se na otočné židli ke skříňce za sebou a vytáhl vycpanou oranžovou obálku, kterou položil na stůl mezi námi. „A právě o tom jsem s tebou chtěl mluvit.“

„Já vím, že umím být otravná. Zpracuju na tom.“

„Hadley. Myslíš si, že máš průšvih?“

„Já nevím.“